

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2172/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Пантовић, адвокат из ..., против тужене Музичке школе „Др Милоје Милојевић“ из Крагујевца, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 6/25 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 6/25 од 19.03.2025. године и предмет **ВРАЋА** том суду на поновно одлучивање о жалби тужене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 672/24 од 11.10.2024. године, ставом 1 изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је тужена обавезана да јој на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде за период од 01.09.2020. године до 28.02.2021. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом 2 изреке тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.826,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 6/25 од 19.03.2025. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Крагујевцу П1 672/24 од 11.10.2024. године тако да гласи да се одбија, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде за период од 01.09.2020. године до 28.02.2021. године исплати износе, са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом

другим изреке, тужила је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је код тужене запослена као професор ... у одељењу у коме је била разредни старешина и имала уписаног ученика ометеног у развоју школске 2020/2021. годину са којим је радила по посебном инклузивном програму, а за такав рад јој коефицијент за обрачун и исплату плате није увећан за 10% у складу са Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01...5/14). Вештачењем је утврђен износ накнаде штете коју је тужила претрпела због неувећања коефицијента за обрачун зараде, у утуженом периоду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиле усвојио применом одредбе члана 3. став 2. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужила, у утуженом периоду радила на радном месту професора ... и била разредни старешина у одељењу у коме је имала једног ученика са посебним потребама који је наставу похађао по индивидуалном образовном плану, са којим је свакодневно морала да ради по том програму, а притом је била и члан тима за пружање додатне подршке и руководилац стручног тима за инклузивно образовање, па јој, по мишљењу првостепеног суда припада право на увећање плате од 10%.

Другостепени суд је, побијаном пресудом, преиначио првостепену пресуду тако што је тужбени захтев тужиле одбио налазећи да она, као професор ..., није радила са дететом ометеним у развоју по посебно направљеном индивидуално-образовном плану (ИОП), те да нема основа да јој се плата увећа у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. По оцени другостепеног суда, све активности које је тужила, у конкретном случају, имала и предузимала као одељенски старешина у остваривању ИОП-а ученика са посебним потребама су у оквиру организационо-руководеће и педагошко-инструкционе улоге коју одељенски старешина има у раду са својим ученицима, а у оквиру које су и његови примарни задаци, између осталих и организациони, педагошки, сарадња са родитељима, вођење евиденције и слично. Ни околност што је тужила, као руководилац стручног тима за инклузивно образовање, била ангажована и учествовала у активностима потребним за остваривање ИОП-а ученика са посебним потребама, по мишљењу другостепеног суда, није могла да утиче на другачије пресуђење из разлога што ниједном одредбом Уредбе као и другим важећим

прописима у периоду предметног ангажовања тужиље, није предвиђено право на увећање плате за такав радни ангажман.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је погрешно применио материјално право јер чињенично стање, при одлучивању о жалби тужене, није потпуно утврђено.

Одредбом члана 3. став 2.3. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2011...124/2012), прописано је да се коефицијент запосленом у школи за децу ометену у развоју и наставнику одељења за децу ометену у развоју при редовној средњој школи увећава за 10%.

Правилником о ближим упутствима за утврђивање права на индивидуални образовни план, његову примену и вредновање („Службени гласник РС“, бр. 74/2018), предвиђена је процедура за утврђивање права на индивидуални образовни план (ИОП), његова примена и вредновање, који има за циљ оптимални развој ученика и његово напредовање и осамостаљивање у вршњачком колективу. Тим за инклузивно образовање директору установе предлаже чланове тима за пружање додатне подршке детету који именује директор након добијене писмене сагласности родитеља. Наведени тим у школи чине наставник разредне наставе, односно одељенски старешина, предметни наставник, стручни сарадник, родитељ, а у складу са потребама детета и педагошки асистент односно лични пратилац детета. Тим израђује ИОП на које сагласност даје родитељ, односно други законски заступник, а доноси га педагошки колегијум на предлог тима за инклузивно образовање. Индивидуални образовни план се остварује у оквиру заједничких активности у одељењу школе, а наставник је дужан да, при планирању свог рада у одељењу, укључи мере и активности предвиђене ИОП-ом.

У конкретном случају, првостепени суд је утврдио да је тужиља, у утуженом периоду, у одељењу чији је била старешина имала уписаног ученика са посебним потребама у односу на кога је морала да ради по посебном програму у односу на остале ученике са којима је радила по редовном програму. Супротно томе, другостепени суд утврђује да тужиља, као професор ..., није радила са дететом ометеним у развоју по посебно направљеном индивидуалном образовном плану и да због тога нема основа да јој се, у предметном периоду увећа плата у смислу члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. Дакле, битна чињеница за признавање права тужилји на увећање плате од 10%, у предметном периоду је то да ли је она, у том периоду, у односу на ученика са посебним потребама у одељењу чији је била разредни старешина, радила по посебном програму у односу на остале ученике (ИОП), или то није случај, а ту чињеницу су првостепени и другостепени суд различито утврдили.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка јер зависи од његовог исхода у смислу одредбе члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку потребно је да другостепени суд, при одлучивању о жалби тужене има у виду примедбе из овог решења како би имао могућност да донесе правилну одлуку.

На основу одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**